

MENEZTETTÉK A CSÁNGÓ GYEREKEKET SÉRTEGETŐ BÁKÓ MEGYEI IGAZGATÓNÓT

Magyarellenesség az iskolában

„Március 14-ét ünneplik, az anyjuk keresztjét!” – szidalmazta egy üzenetben a pusztinai magyar gyerekeket a Bákó megyei Perzsoj község iskolájának igazgatója, akit menesztettek kirohanása miatt. Pogár László, a Moldvai Csángómagyarok Szövetségének elnöke a Krónikának elmondta, így talán az ügy példát mutat másoknak.

» TÓTH GÖDRI IRIINGÓ, PÁVA ADORJÁN

Leváltották a Bákó megyei Perzsoj (Pârjol) község általános iskolájának igazgatóját, miután Corina Ioniță a tanintézethez tartozó pusztinai oktatási intézménybe járó magyar gyerekeket szidalmazta. A Ziaruldebacau.ro portál csütörtöki beszámolója szerint az igazgató az iskola által rendezett december elsejei ünnepség kapcsán, az intézmény WhatsApp-csoportjában zajló üzenetváltás során kijelentette, nem hívja meg a november 28-án megtartott eseményre a pusztinai iskola gyerekeit, „mert azok magyarok”, majd hozzátette: „Március 14-ét ünneplik, az anyjuk keresztjét!” („crucea mamii lor” – román szitkozódási forma).

Az igazgató által használt minősíthetetlen hangnem láttán jelezték az esetet a Bákó megyei főtanfelügyelőségnek, amely vizsgálatot indított, és miután Corina Ioniță beismerte, hogy valóban ő írta az üzenetet, menesztették állásából. „A Bákó megyei főtanfelügyelőség vehemensen elítéli az efféle felelőtlen magatartást, hiszen mesterséges széthúzást eredményez egy kis közösségben, amelyet tisztelet és kölcsönös megértés jellemez” – nyilatkozta a Ziaruldebacau.ro portálnak Anca Egarmin főtanfelügyelő. Hozzátette: az eset súlyossá-

ga, „a legfőképp az oktatásban elfogadhatatlan diszkriminatív jellege” miatt már 29-én meghozták a döntést az igazgató menesztéséről. „A hazaszeretet arról szól, hogyan tiszteljük elődeink emléke, illetve történelmi alkotásuk, Románia előtt, nem pedig meggondolatlan kijelentésekről” – nyilatkozta a főtanfelügyelő.

Pusztina egyébként csángó falu Bákó megyében, közigazgatásilag Perzsoj községhez tartozik. A 2011-es népszámlálási adatok szerint csaknem 1500-an lakják, túlnyomórészt római katolikus vallású, magyarul is beszélő csángók.

Az ügy kapcsán megkerestük Pogár Lászlót, a Moldvai Csángómagyarok Szövetségének elnökét, aki lapunknak elmondta, hogy már hétfőn tudomást szerzett a nyilvánosságra került WhatsApp-beszélgetésről, neki is elküldték a képernyőképeket. A szövetség elnöke szerint bár december elsejéhez kapcsolódóan nem tud konkrét magyarellenesség eseteket, hasonló ügyeket felidézni az elmúlt évekből, tény, hogy a térségben, Csángóföldön mindig vannak sűrűlődések, nem ritka, hogy a románok szidják a magyarokat. Szerinte ez csak egy eset a sokból, amely azáltal tűnik ki, hogy nyilvánosságra került. „Szerintem ilyenek szinte napi szinten vannak” – szögezte le. Hozzátette ugyanakkor, hogy a helyzet sokat javult a kilencvenes évek, a kétezres évek eleje óta a térségben a román–magyar ellentétek tekintetében, de ma sem ritkaság az ilyesmi. Pogár László nem tud róla, hogy az illető igazgatónek korábban lettek volna hasonló megnyilvánulásai, kijelentései, de ő személy szerint meg van győződve arról, hogy aki leír ilyen magyarellenesség véleményét, az általánosságban így gondolkodik, tehát nem új keletű dologról van szó. Szerinte bizonyos értelemben örvendetes dolog, hogy ez az eset nyilvánosságra, a „felszín-

re” került, mert így talán az ügy példát mutat másoknak, akik hasonlóan gondolkodnak.

Az MCSMSZ elnöke jelezte, eljutott hozzá a szülők felháborodása, de arról nem tud, hogy bárki is el akarná vinni a gyereket az iskolából az eset miatt. Hozzátette, hogy helyesnek véli a tanfelügyelőség döntését, miszerint menesztették az igazgatót, hiszen ezáltal is példát statuálhatnak, megelőzhetik a hasonló eseteket. Éppen az ilyen esetek kapcsán nagyon hasznos, hogy a tanfelügyelőségen magyar kisebbségi tanfelügyelő is dolgozik, hiszen így van, aki határozottan képviselje a magyar érdekeket, alaposan utánajárjon a hasonló eseteknek. „Nagyon remélem, hogy azok, akik hasonlóan gondolkodnak – csak épp nem írták le egy csoportban, beszélgetésben –, azok elgondolkodnak, hogy mégiscsak a 21. században vagyunk, és az ilyenfajta hozzáállás elfogadhatatlan” – fejtette ki Pogár László. Az MCSMSZ-elnök azt vallja, hogy a magyaroknak tisztelniük kell a román kultúrát, de ezzel együtt nekik is joguk van elvárni, hogy a románok is tiszteljék a magyarok kultúráját.

Pogár László számára megdöbbentő volt az üzenetben olvasni, hogy egy illető, aki egy etnikailag színes térségben él, dolgozik, illetve egy vezetői állást töltött be egy tanintézetben, azt sem tudja – a magyarokról alkotott véleményétől függetlenül –, hogy nem március 14-e, hanem március 15-e a magyarok nemzeti ünnepe. Tudomása szerint a főtanfelügyelő az iskolaigazgatók csoportjába is elküldte a hírt, így reméli, hogy az esetnek legalább annyi haszna lesz, hogy mások – hasonlóan vélekedő vagy hasonlóan korlátolt tudású pedagógusok – egy kicsit átgondolják, hogy mit, miért gondolnak, mondanak vagy épp tesznek. Szerinte az eset kapcsán az is öröm az örömben, hogy legalább még többen hallanak a moldvai magyarokról.

» VEZÉRCIKK

Fejlesztés helyett erődemonstráció

BALOGH LEVENTE

A magyar ügyekben Romániában szélsőségesként elkönnyelt pártok nem az elszigetelt, minden más román politikus által megvetett zárányt képviselik, ahogy a fősodratú politikum a külvilág felé szeretné beállítani a helyzetet, hanem az általuk vallott sovíniszta, gyűlölködő nézetek jelentik a jóformán mindenki által elfogadott és osztott fő irányvonalat – ezt erősítik meg ismét az elmúlt napok fejleményei. Az apropót természetesen a december elsejei román körüli események jelentik: a Csíkszeredában lezajlott román katonai erődemonstráció és a Csoma Botond RMDSZ-es képviselő 1918. december elsejével kapcsolatos igazságokat kimondó parlamenti beszédére érkezett hisztérikus román reakciók. Hiszen mindkét esetben szélsőjobb, magyargyűlölő szervezetek adták meg az alaphangot, amihez azonnal csatlakozott a hivatalos Románia is. Vagy ha nem csatlakozott, akkor saját kezdeményezésből viselkedett úgy, mintha a szélsőségesek kottájából játszana. Ez a csíkszeredai román állami ünnepség – a katonai felvonulás páncélos harcjárművekkel, a harci repülő és helikopterek csak a kedvezőtlen időjárás miatt nem voltak jelen – kapcsán jelenthető ki a leghatározottabban. Azt megszoktuk, hogy a már orvosi esetben minősülően magyargyűlölő, Nemzet Útja nevű szélsőséges szervezett magyar többségű településeken tart kiscsoportos sovíniszta foglalkozást a román nemzeti ünnepeken. A céljuk az, hogy a magyarok ne érezzék magukat otthon, biztonságban a saját szülőföldjükön, amivel természetesen nem érnek célt, az izzadságszagú provokációk legfeljebb szánakozást váltanak ki. De arra már minden jobb érzésű ember felkapja a fejét, ha az állami szervek erősítik fel hasonló kezdeményezéssel a sovíniszta hóbörgök üzeneteit. Nehéz nem arra gondolni, hogy a komolyabb katonai arzenál csíkszeredai felvonulatásával üzenni akarnak a magyaroknak: vegyenek vissza a jogkövetelésekből a nagyromán „nemzetállamban”. Vagy esetleg egyenesen provokálni szerettek volna. Persze előfordulhat, hogy a katonai erődemonstrációt nem ezért szervezték, „csak” a legyőzött újabb megalázásának szándékával, de az ukrainai események fényében különösen rossz ízlésre vall egy ilyen parádé. Csoma Botond beszéde kapcsán az nem meglepő, hogy a szélsőséges AUR tiltakozásképp kivonult az ülésteremből. Ám ebben az esetben is követte a gesztust a mainstream részéről is a hasonló kaliberű reakció, amikor Lucian Romașcanu művelődési miniszter intézett ellenünk a magyarellenesség érzelmek felkorbácsolására kiválóan alkalmas, hagymázos kirohanást. Amelyben – meglehetősen vastag arcbrórról téve tanúbizonyságot – ismét csak a román kormányok által hangoztatott évtizedes hazugsággal állt elő, miszerint Romániában példás a nemzeti közösségek helyzete. Majd még hergelt is egy jókorát, amikor a történelmi tényeket is meghazudtolva arról értekezett egy vereteset, hogy Erdély történelmileg a románoké. Mindezekből ismét csak egyértelműen kiviláglik, hogy a magyarellenesség olyan szinten ivódott bele a romániai társadalomba, hogy reflexszerűen, a legnagyobb természetességgel jön elő, sőt egyértelmű társadalmi konszenzus övezi. Mindezen túlmenően a jelenlegnek geopolitikai vonzatai is lehetnek. Az ukrainai háború felértékelte Románia szerepét a washingtoni külpolitikában, fekvése miatt stratégiai fontosságú az Oroszország megfékezésére célzó NATO-erőfeszítések megvalósításához. Ezt jelzi az is, hogy a héten Bukarest adott otthont a katonai szövetség külügyminiszteri értekezletének. A bukaresti illetékesek úgy érezhetik, ilyen körülmények között bátrabban felléphetnek az őshonos magyar közösség jogos követeléseivel szemben, és büntetlenül élhetnek a megfélemlítés legprimitívebb eszközeivel, mivel a nyugati szövetségesek számára most még az átlagosnál is kevésbé fontosak a kisebbségi jogok – főleg, ha magyarokról van szó. Ilyen körülmények között egyesek úgy láthatják: itt az idő „leszámolni” a Trianon óta kimondva-kimondatlanul nemzetbiztonsági kockázatnak tekintett magyarokkal. Pedig nem kell ahhoz mélyreható politikai ismeretekkel rendelkezni, hogy egyértelmű legyen, mindez nem a legjobb módszer a magyar–román viszony rendezésére, hiszen a csíkszeredai erődemonstráció azt sugallja: a román állam ellenségesként tekint az őshonos magyar közösségre. Bukarest jóindulatát és a kisebbségi ügy megnyugtató rendezése iránti őszinte szándékát az jelezné, ha páncélosok és harci repülő helyett infrastrukturális, gazdasági, egészségügyi és oktatási fejlesztéseket küldenek a térségbe. Ám valamiért inkább a katonai erőfitogtatást tartják megfelelő eszköznek, miközben a magyar állam fejlesztéseit is megpróbálják megfűni. Pedig nem kell messzire menni a példáért, amely azt bizonyítja: az ilyen egymásnak feszülésekből mindkét fél csak vesztesen kerülhet ki.

Tőkessel „feleselt” Tîrnoveanu Kézdin

» BARTOS LÓRÁNT

Mintegy kétszázan vonultak fel Kézdivásárhelyen csütörtökön délelőtt a román nemzeti ünnepeken. Az eseményt a Molnár Józsiás utcában található ortodox templomnál tartották, ezt követően a Nemzet Útja (Calea Neamului) magyarellenesség szervezet által toborozott nacionalisták vették birtokba rövid időre a Gábor Áron-teret. A főszervező által hívott románokon kívül senki nem volt kíváncsi a „barátság és együttélés” jegyében tartott eseményre, amelynek keretében a felszólalók beszédeikben gyalázták a magyarságot. A rendezvényen a Nemzet Útja által az ország több részéről toborzott aktivisták vettek részt, élükön Mihai Tîrnoveanuval, a szervezet vezetőjével. Mintegy kétszáz személy vonult fel Kézdivásárhelyen, a román lobogókat, legionárius jelképeket ábrázoló zászlókat és egy nagyméretű bannert felmutató menet a Gábor Áron téren a „Hargita, Kovászna – román föld!” szlogent skandálta, zenei aláfestésként hazafias dalok szóltak

Az ország több részéről toborzott aktivisták vettek részt a felvonuláson

egy hordozható hangszóróból, és a „Trianon! Trianon!” sem hiányzott a repertoárból. Tîrnoveanu felszólalásában elmondta, azért vannak Kézdivásárhelyen, mert „itt lélegzik a legnehezebben Románia”. „Ellene vagyunk a különböző politikuskok vagy véleményformálók aberrált nyilatkozatainak.

Nem tudom, ismerik-e Tőkés Lászlót, aki azt kérte a román kormánytól és az elnöki hivattól, hogy állítsanak le, ne tudjunk Kézdivásárhelyen ünnepelni. Ők terjesztik a gyűlöletbeszédet, azokkal a kék színű zászlókkal, amikkel az úgynevezett Székelyföld autonómiáját követelik” – hangoztatta a szervező.

FOTÓ: BARTOS LÓRÁNT